

List pasterski Biskupa Elckiego na Adwent 2021 roku

Umiłowani Diecezjanie!

Pierwszą Niedzielą Adwentu rozpoczynamy kolejny rok liturgiczny, który przygotowuje nas na przyjście Pana. Czas oczekiwania nie może być wypełniony pustką czy biernością. Stąd w Ewangelii słychać nawoływanie Chrystusa do czuwania: „Czuwajcie więc i módlcie się w każdym czasie, abyście mogli uniknąć tego wszystkiego, co ma nastąpić, i stanąć przed Synem Człowieczym” (Łk 21,36). Wszyscy potrzebujemy trwania w czujnym oczekiwaniu przepełnionym modlitwą i wiarą, która pozwala nam dostrzegać i odczytywać znaki czasu.

I. Podążajmy razem

Czas Adwentu jest dla nas wszystkich wyjątkową okazją do przebudzenia duchowego oraz dobrego przygotowania się do świąt Bożego Narodzenia. Niestety, już od połowy listopada reklamy wzywają nas do zakupów i troski tylko o jeden wymiar przygotowania do świąt. Nawet wielu wierzących zapomina, że Adwent nie jest świętowaniem z wyprzedzeniem. Niełatwo więc utrzymać ducha Adwentu w obliczu nacisków komercji, które przemieniły tygodnie przed Bożym Narodzeniem w istne szaleństwo zakupów i rozrywki.

W nowy rok duszpasterski wpisują się prace diecezjalnego etapu Synodu Biskupów na temat: *Ku Kościołowi synodalnemu: komunია, uczestnictwo, misja*. Ojciec Święty Franciszek pragnie, by wszyscy ochrzczeni poczuli się odpowiedzialni za Kościół i tę swoją troskę mogli wyrazić w czasie prac zespołów synodalnych. Zachęcam do „podążania razem” i włączenia się w prace synodalne we wspólnotach parafialnych, ruchach kościelnych, w rodzinach.

Otwierajcie się na działanie Ducha Świętego poprzez modlitwę, wsłuchiwanie się w Słowo Boże i adoracją eucharystyczną. Zachęcam do wsłuchiwania się w głos Ducha Świętego: co mówi bezpośrednio do ciebie, a co przez drugiego człowieka. W Jego mocy wsłuchujcie się w niepokoje, nadzieje i wyzwania Kościoła, wypowiadajcie się na pytania stawiane Kościołowi, jaki on teraz jest, na ile stanowi prawdziwą wspólnotę i co możemy zrobić, zmienić, żeby bardziej spełniał swoją misję.

II. Posłani w pokoju Chrystusa

Dzisiejszą niedzielą rozpoczynamy nowy rok duszpasterski pod hasłem: *Posłani w pokoju Chrystusa*. Słowa te nawiązują do misji, której Chrystus udziela wszystkim zebrany przy eucharystycznym stole. Na zakończenia każdej Mszy św. prezbiter lub diakon wypowiada słowa: „Idźcie w pokoju Chrystusa!”. Niektórzy tłumaczą je jako: „Idźcie, jesteście posłani!”. Słowa te przypominają misję, którą Chrystus w chwili wniebowstąpienia powierzył swym uczniom: „Idźcie i nauczajcie wszystkie narody” (Mt 28,19). Wszyscy powinni czuć się posłani „jako misjonarze

Eucharystii” do rozmaitych środowisk, by dzielić się wielkim darem, który otrzymali, dzielić się doświadczeniem wiary. Ten bowiem, kto spotyka Chrystusa w Eucharystii, nie może nie głosić swym życiem miłosiernej miłości Odkupiciela wśród ubogich, potrzebujących i pogubionych.

W nowym roku duszpasterskim Kościół zachęca wierzących do właściwego świętowania Dnia Pańskiego, do uczestniczenia w Eucharystii oraz do autentycznego i odważnego świadectwa swojej wiary. Nadal doświadczamy dramatycznych skutków pandemii COVID-19. Wielu ludzi choruje, a liczne śmierci są przeżywane w bolesnej samotności. W czasie największych obostrzeń sanitarnych byliśmy zachęceni do uczestniczenia we Mszy św. transmitowanej przez radio czy telewizję. Natomiast dzisiaj pragnę zachęcić was do odrzucenia strachu i lęku i pójścia do źródła życia Kościoła, jakim jest Eucharystia, do pójścia na Mszę św. W kontekście pandemii pojawia się konieczność „rehabilitacji eucharystycznej”, która ma prowadzić do ponownego odkrycia wartości Mszy św. przeżywanej nie przed ekranem telewizora, ale we wspólnocie wiary.

W czasie każdej Eucharystii jesteście umocnieni i posłani, by nieść Chrystusa, by dzielić się radością spotkania z Nim. To posłanie dotyczy wszystkich wiernych, bo wszyscy jesteście uczniami misjonarzami. Każda uczennica misjonarka i uczeń misjonarz zgodnie ze swym powołaniem wyrusza z Eucharystii, aby być świadkiem i apostołem Chrystusa w swojej rodzinie, miejscu pracy, szkole, w każdym miejscu przebywania.

Uczestnicząc w Eucharystii, otrzymujemy dary nie tylko dla osobistego pożytku, ale także dla innych – zgodnie ze słowami św. Jana Pawła II: „Ten bowiem, kto spotyka Chrystusa w Eucharystii, nie może nie głosić swym życiem miłosiernej miłości Odkupiciela” (*Orędzie 2004*). Umocnieni Chlebem eucharystycznym głosimy, że Chrystus żyje oraz dzielimy się z innymi tą radością spotkania z żywym i prawdziwym Bogiem na wzór uczniów z Emaus.

III. Szczególna misja rodziców

Nowy rok duszpasterski uwrażliwia nas wszystkich na to, że jesteście posłani, aby odważnie świadczyć o Bogu. Mając świadomość, że świadkowie Chrystusa formują się w rodzinie, w szczególny sposób zwracam się do was, małżonkowie i rodzice! Najcenniejszym darem, jaki przekazujecie swoim dzieciom, jest wiara. To właśnie ona nadaje ostateczny sens naszemu istnieniu.

Przyjmując sakrament małżeństwa w Kościele, zaprosiliście do swego małżeństwa Boga, aby je błogosławił i umacniał. Na mocy tego sakramentu powołani zostaliście do wychowywania dzieci, nie potrzebując żadnej specjalnej misji kanonicznej do nauczania prawd wiary. Tak, jak jesteście dla swoich dzieci pierwszymi nauczycielami w rozeznaniu tego, co jest dobre, a co złe, tak samo jesteście pierwszymi świadkami i nauczycielami wiary.

Uczcie swoje dzieci modlitwy i módlcie się razem z nimi. Niech wasze dzieci widzą, jak ważna jest modlitwa. Razem z dziećmi bierzcie udział w niedzielnej Mszy św., pokazując w ten sposób, jak wielkim skarbem jest dla was Eucharystia. Do was

jako rodziców w pierwszym rzędzie należy również przygotowanie dzieci do Pierwszej Komunii Świętej i innych sakramentów. Katecheza parafialna i szkolna jest bardzo ważnym uzupełnieniem waszej katechezy domowej i rodzinnej. Czyńmy to w myśl słów św. Jana Pawła II, że „przyszłość ewangelizacji w dużej mierze zależy od Kościoła domowego” (FC 52).

IV. Całoroczna modlitwa w intencji powołań

Św. Jan Paweł II uczył nas, że „powołania kapłańskie i zakonne są nieomylnym znakiem żywotności danego Kościoła”. Od października tego roku we wszystkich parafiach naszej diecezji została podjęta całoroczna modlitwa w intencji powołań. W ten sposób chcemy modlić się za kapłanów, seminarzystów oraz prosić Pana Boga o dar nowych powołań kapłańskich, zakonnych i misyjnych, a także do sakramentalnego małżeństwa. Jest to nasza odpowiedź na kryzys osób powołanych.

Zmniejszyła się liczba kandydatów do kapłaństwa w Polsce. W tym roku, porównując do poprzedniego, 20% mniej kandydatów zgłosiło się do seminariów duchownych. Jeżeli w takim tempie ten spadek pójdzie, to za kilka lat nasze seminaria mogą być puste. Zmniejszy się liczba kapłanów. Kto wtedy będzie pełnił posługę głoszenia Słowa Bożego, kto będzie szafarzem sakramentów, kto będzie sprawował Eucharystię?

Dzisiejszy świat potrzebuje kapłanów, bo potrzebuje Chrystusa. Dlatego proszę was, módlcie się za księżymi pracujących w waszej parafii, w naszej diecezji, za nas biskupów, za seminarzystów. Proszę was, módlcie się o powołania kapłańskie, zakonne, misyjne i do małżeństwa sakramentalnego. Proszę wszystkich, którzy cierpicie, byście poprzez ofiarowanie swoich cierpień wspomagali kapłanów i wypraszaali nowe powołania. Właśnie od was, choć jesteście słabi, oczekujemy, byście stali się źródłem mocy dla Kościoła, biskupów, kapłanów, seminarzystów i dla ludzkości. Proszę was, ludzie młodzi, wsłuchujcie się w głos Boga, który mówi do każdego: „Pójdź na Mną!”. Miejcie odwagę iść za głosem powołania.

Bł. kard. Stefan Wyszyński mówił: „Dajcie mi święte rodziny, dam wam świętych kapłanów”. Dlatego zwracam się do rodzin, czyńcie wszystko, by wasza rodzina stawała się Kościołem domowym, byście kroczyli drogą do świętości, by dzieci wasze wzrastały w łasce powołania, którym ich Bóg obdarza.

Odkrywajcie na nowo wartość Eucharystii jako wielkiej tajemnicy wiary. Na owocne przeżywanie Adwentu i całego roku liturgicznego z serca błogosławię: w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Amen.

+ Jerzy Mazur SVD
Biskup Ełcki

